Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

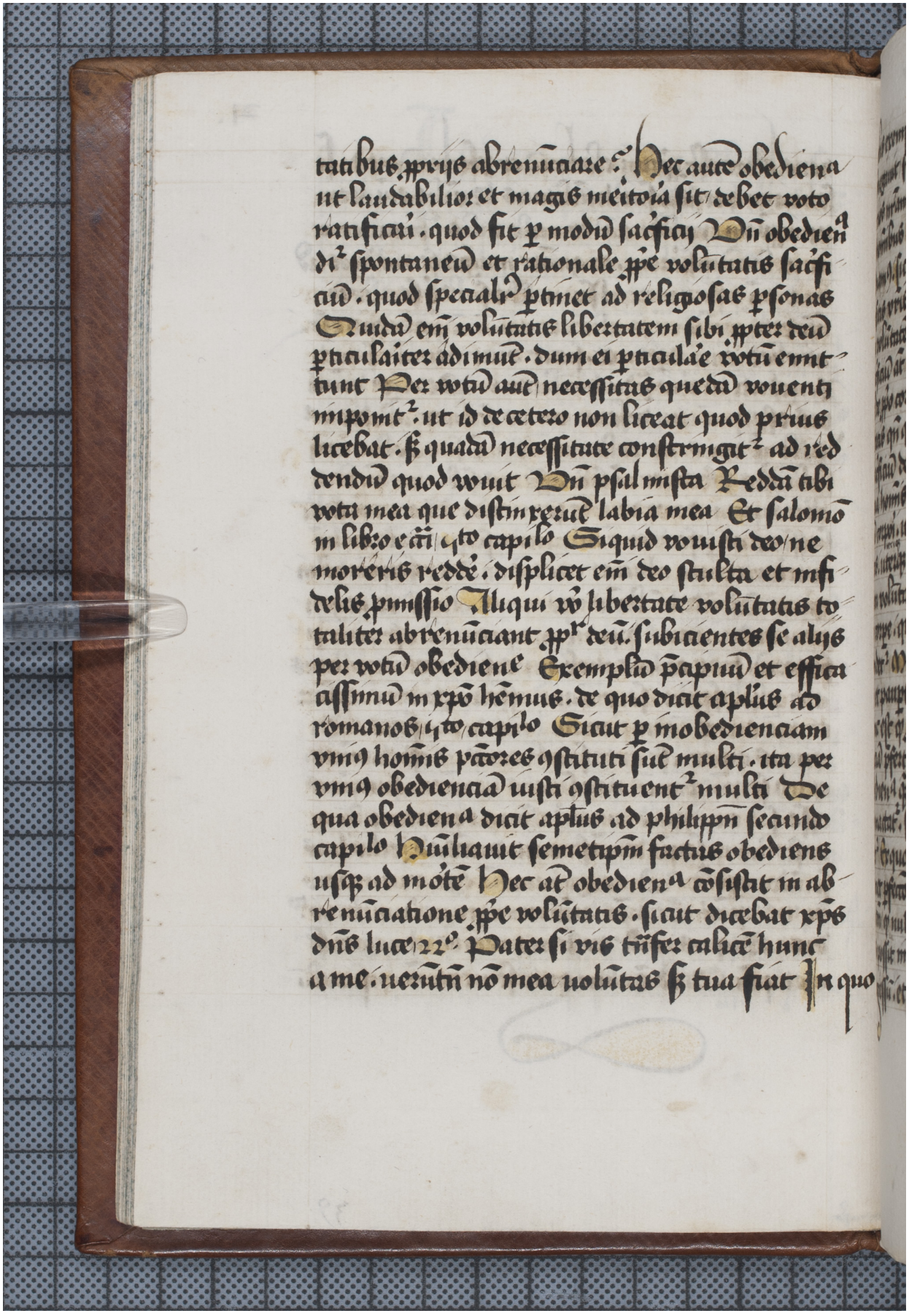

tatibus ꝓprijs abrenũciare. Hec autẽ obediencia
ut laudabilior et magis meritoria sit debet voto
ratificari. quod fit ꝑ modũ sacrificij. Vñ obediencia
dicitur spontaneũ et rationale ꝓprie voluntatis sacrifi
ciũ. quod specialiter ꝑtinet ad religiosas ꝑsonas
Quidã enĩ voluntatis libertatem sibi ꝓpter deũ
ꝑticulariter adimunt. dum ei ꝑticulare votũ emit
tunt Per votũ autẽ necessitas quedã vouenti
imponitur. ut id de cetero non liceat quod prius
licebat. ꝫ quadã necessitate constringitur ad red
dendũ quod vouit Vñ psalmista Reddã tibi
vota mea que distinxerunt labia mea Et salomõ
in libro ecclesiastici 4to capitulo Siquid vouisti deo ne
moreris reddere. displicet enĩ deo stulta et infi
delis ꝓmissio Aliqui vero libertate voluntatis to
taliter abrenũciant ꝓpter deũ. subicientes se alijs
per votũ obediencie Exemplũ ꝑcipuũ et effica
cissimũ in xp̃o hẽmus. de quo dicit aplus ad
romanos 4to capitulo Sicut ꝑ inobedienciam
vnius hominis pcctores ꝯstituti sunt multi. ita per
vnius obedienciã iusti ꝯstituentur multi De
qua obediencia dicit aplus ad philippũ secundo
capitulo Humiliauit semetipsũ factus obediens
usq; ad mortẽ Hec at obediencia cõsistit in ab
renũciatione ꝓprie voluntatis. sicut dicebat xp̃s
dñs luce 22o. Pater si vis trãfer calicẽ hunc
a me. uerũtñ nõ mea uoluntas ꝫ tua fiat In quo